

Ստոյ կաթողիկոսութիւնը թէ՛ Պոլսոյ եւ թէ՛ Էջմիածնայ հետ ունենայ ման յարաբերութիւնները զոր ունի Երուսաղէմի պատրիարքութիւնը որ արդատ է իր թեմին մէջ ։ Պատրիարքը չ'ուզեր եւ ոչ իսկ փորձ մը ընել ժողով գումարնու կամ գոնէ խառն ժողովոյ պատասխան անգամայ թիւը լրացնելու եւ անոնց հետ համախորհուրդ կարելի եղած տնօրինութիւն ընելու ։ Ասկից զատ կը յաւակնի նոյն իսկ այժմէն իշխանական հւղեր տանելու եւ կաթողիկոսն իրեն ստորագաս ընելու ։ որու մէկ նմուշն էր խառն ժողովոյ կողմէ զրկուած պատգամաւորութիւնը, որ ամբողջովին կառավարական պաշտօնեաներէ կազմուած էր ։ Եւ որովհետեւ Գէորգ սրբազանի քանաւոր եւ օրինաւոր առաջարկութեանց քաղաքական գոյններ սալ կը նկատուէր, ուղղակի եւ անուղղակի պաշտօնական ղեկուցումներ կ'ըլլային իրեն, Գէորգ սրբազան պատշաճ սկսեց իր անմիջ անբաւանութիւնը պատրուակ բռնելով պնդել իր Գրաժարականին վրայ ։ »

Բնական է որ երբ Հայ մը աշպիտի շխաակ եւ արի ընթացք մ'ունենայ, պիտի գտնուին Բաքմաջեաններ որ գայն պիտի ծաղիրեն ։ անապգին ։ ցեխտանն ։ Թող երէցեան սրբազանը շտիւրի սակաջն ։ իրեն համար այնքան պատուարեր է Բաւմաջեանէ մը նախատուելը որքան Սրմանեան պատրիարքին համար անպատուարեր է Սուլթանէն չքանչան ընդունելը ։

Ա. ՉՊԱՆԱՆԱՆ

ՀԱՅԳԱՆԱՆ ԱՐԻՆԵՍՏԻ ԵՐԵՎԱՆԵՐ

Հայկական արուեստի երեկոյթը տուաւ բարոյական զայն արգիւնքը զոր կը ցանկային ստանալ զայն կազմակերպողները ։ Այն բոլոր օտարազգիները որ ներկայ էին ։ մեկնեցան յարգանքով տողորուած դէպ ի հայ ցեղին քաղաքակրթական յատկութիւնները, որոնք շատ նուազ ծանօթ են քաղաքակրթութիւնարին մէջ քան հայկական տառապանքը եւ որոնք շատ աւելի փոքր տեղ մը կը բռնին օտարներու մեղէ համար ցոյց տուած համակրանքին մէջ քան մեր չարչարանքերուն ազգայ արգահատանքը ։

Ստացուած արգիւնքը շատ աւելի մեծ պիտի ըլլար ազանովապէս՝ եթէ կարգ մը անախորժ անակնկալներ — եւ օչին արտակարգ աննըպատութիւնը մասնաւանդ, — արգիլած չըլլային երեկոյթին ներկայ գտնուելէ շատ մը կարեւոր աննաւորութիւններ որոնք որոշապէս խոտտացած էին զալ երեկոյթին, — ինչպէս պ. պ. Ա. Ֆարսան, Թոժէ Մարգը, Կիւսթավ ժեմբրուս, Էմիլ Գարիէր, Բոիքար, Պերար, Լալիս, Է. Ֆակէ, Էւն. Էւն. Բայց շատեր, որոնք չկրցան զալ, իրենց համակրութիւնը յայտնած էին առաջուց այդ երեկոյթին համար, կամ զալ չկրնային իրենց ցաւը. պ. պ. Բուանքարէ, Նախկին Նախա, Բար, Կապրիէլ Մոնո, Էնսթիթիլ Են անդամ, իրենց շնորհակալութիւնը յայտնած էին իրենց զրկուած հրաւերէին համար. պ. Լիւստովը ար Գոնթանտոն հետեւեալ երկուողը զրկած էր .

« Լիւստովը ար Գոնթանտոն իր շնորհակալութիւնները կը յայտնէ պ. Ձօպոնեանին ղեկքը հրաւիրած ըլլաւ Գոյկապոն քանեստի երեկոյթին որուն շատ հանոյքով ներկայ պիտի գտնուէ ։ »

Տիկին Ալֆոնս Տոտէ իր շնորհակալութիւններն յայտնած էր իրեն զրկուած հրաւերին համար, և իր ցաւը որ չպիտի կարենար ներկայ գտնուիլ, այդ իրիկունն արգէն արամագրած ըլլալով. նմանօրինակ նամակ մը զրկած էր պ. Բոլ Լուպէ, Ֆրանսական Հանրապետութեան նախագահին որդին .

« Երապէս շնորհակալ եմ մեր հրաւերին համար . մեծ հաճոյք պիտի զգայի ներկայ գտնուելով մեր երեկոյթին բայց մտայ իրիկուն բռնուած եմ և շատ կը յաւիժ որ չպիտի կրնամ ծախսարել մեր հայրենակիցներուն դործերը ։ »

« Թրվիտ տէ Թրվիտ » ի տնօրէն պ. ժան Ֆինո, պ. Մարուէլ Սանպա, ծանօթ հայասէր երեսփոխանը, պ. Պուրկօ-Տիւքուարէ, մեծանուն երաժիշտը, համակրական երկտողներով իրենց ցաւն յայտնած էին որ չպիտի կարենային երեկոյթին ներկայ ըլլալ՝ այդ թուականին Բարիզէն հեռու գտնուելու ստիպուած ըլլալով ։ Պ. Բոլ Ասան կը գրէր հետեւեալը .

« Երա ուրախ պիտի ըլլայի ներկայ գտնուելով մեր երեկոյթին . բայց ՉՖին Պրլեմայն պիտի ըլլամ, և խորապէս ճ գաւիժ որ չպիտի կարենամ անձամբ յայտնել սրտագին զգացումներս ։ »

Պ. Էրնէսթ Լա ժէտնէս, որուն հրաւիրագիրը, « Ժուրնալ » ի նասցէին զրկուած, երեկոյթէն օր մը ետքը հասած էր իր մեղքը, հետեւեալը կը գրէր .

« Կողմուած եմ մեր սքանչելի երեկոյթին ներկայ զընունել կրցած ըլլալուս ։ Հակառակ յայտնողի օգրն, խուռն բազմութիւն մը կկած էր սակայն երեկոյթին, մեծ

մասամբ ճարարագիտիչներ (հրակիրեր), եւ Բարիզի հայ գաղթականութեան ընդ որ գրասէր-նայրն ։ Ենրկայ չէր պ պ Ինէն Գիշար, Բող Օլէնտորֆ, Տիւչէն գնդապետը ։ Էլուվը՝ «Քարի նուլէն» գործակալութեանն ։ Ա. Մէլլիէ, Ֆրեմերեր Սաքլեր, Ինէր Օպրի՝ հայապետները, կոմս կրիտ ար Լեվիս-Մերրուս, մարքեղուչի ար Լինթիլիաք, պ. Յուչէր, պ. Յուրիէր, «Մարսիլիա-կան Պանգայի» սնորհներ, պ Ռաուլ ար Ռիւսովալ, Գիտական եւ Դրական Հրատա-րակութեանց Ընկերութեան սնորհներ, կոմսուսէ Բոլոննա, «Ռովի պ'Էրփին» սնորհներին, պ. Ռեյնէ գնահիտ, Երեսփոխանաց ժողովի նախագահին զարահեակի օժանդակ-պետը ։ Լաստրլաս Միցքիւվիլ, մեծ Միցքիւ-վիլին որդին, ժան Լորանթիլիչ, ընդհանցի ծանօթ գրագետ մը, Օսիը Լուրէն, որու գրադար, Էկկէր Ղլխտարոյժը, Գլէման Մէր, Լը Մէնս եւ Լաթուչ նկարիչները, Շարլ Իլիւմէ ճարտարպետը, Մարք Լըկրան բա-նաստեղծը, Փրանսական, Ռուսական, ռուսա-նական, բոլոնական, անգլիական թերթերու թարգմանիչներ, եւն. եւն. :

Երկուսից յայտարարը պէնուած էր հայ-կական ոճով զուգահեռ քրտին գորպակարով մը զոր էտկար Շահին փորագրած էր Բարիզի ազգային մասնաապարանին մէջ գտնուած ինն նկարաւոր ձեռագրի մը հետեւողութեամբ, յայ-տարարը կը պարունակէր թմանթու թիւններ այն բանաստեղծներուն վրայ որոնցմէ կտորներ պիտի արտասանուէին, եւ խոսքեր այն եր-գերուն ու պիտի եզոուէին, — Քամառ Քա-թիւ-գայի «Արի՛ իմ Սոխակը», Բաֆֆիի «Ջայն տուր ո՛վ ծովակ», «Ջիմ վիլին» պար-կազը, «Պաղ աղբիւրի մօտին» սիրերգը ։ սեռանակն անուշը Այդ յայտարարը ծակելու հանձնակատարութիւնը ունեցան Օր. Էքմէթ-ճեմալ եւ Օր. Քիւլիլիյիթ՝ Փրանսացի հայա-պէր նկարչի մը աղջիկը ։

Պ. Կարսիէլ Մուրէ արտասանեց ղեղեցիկ բանաստեղծութիւն մը ուր պերճախօս քայտա-րութիւններով որակեց իայ ջեղին պատմական զերը, զնահասեց անոր գեղեցկապիտական կարողութիւնները իր ճարտարպետութեան, բանաստեղծութեան եւ երաժշտութեան մէջ . պ. Մուրէ մասնաւորապէս ծանրացաւ Նարե-կացիին, Քուչակի բանաստեղծութեանց վրայ, Ալիթանէն ղեղեցիկ էջի մը թարգմանութիւնը կարգաց ինչպէս եւ քանի մը ժողովրդական երգեր, Պէլիթթալիանի Հայ Գաղտիին մասնա-նիշ ըրաւ եւ այդ առթիւ Ձէյթլիւնի պատմու-թիւնն ուրու պաճեց, ու եղբակացուց սպայու .

«Յեղ մը, մտաւորական եւ ներթական քաղաքակրթ-թութեան ա՛յնքան կորցր զրգան հայ լիլը, յեջ մը ա՛յնքան սքամի եւ որ ունի այնքան մեծ բարոյա-կան ուժի սղբիւրներ, որ տուած է անցեալին մէջ եւ ներկային մէջ սու կուտայ այնքան յայտարարչի տարեմեանի մասնին յարուել, որ ի սպաս իր բերե ա՛յնքան ղեղեցիկ ու վեհանման գործունէութիւն մը յարաւորութեան ճամբն մէջ այդպիսի ջեղ մը իրուուեց ունի աղբիւր, ոչ միայն իր ուրիշ ճակա-տագրին տեսակետով, այլ ընդհանրակ մարդկութեան ճակատագրին տեսակետով ։ Ան կոչած է եւ է զեւ՝ մը-տածման եւ արուեստի ստեղծիչը մը գեղեցկութեան գե-ղեցկութեան ծնուցիչ մը ։ Ինչը զոր խաղաղած է անց-կային մէջ, կ'ուրէ ապագային մէջ ալ խաղալ ։ Ու չեմ զիտեր քան մը որ աւելի օրտաշարժ ըլլալ եւ աւելի ազնիւ քան յամառութիւնն ու կորովը զոր այդ փոքրիկ ժողովուրդը ։ Այդ կուտայ իր զայութիւնը աշխարհին ճանչցնելու եւ քաղաքակրթ աշխարհին մէջ իր անշը վերասանաւու համար ։»

Բանաստեղծութեան յաջորդեց «Երեք արական պատկերացում թիւն» շարք մը . պ. Գ. Տի. Պ. Լինչ, Հայաստանի վրայ վերջեւս երեւցող երկհատոր հայապա աշխատութեան հեղինակը, կազմակերպողներուն խնդրանքով, իր լուսա-նկարները զրկած էր որպէկի անոր վրայէն հանուէին այդ պատկերացուցութեան քիչէ-ները ։ Հանդիսականք տեսան այդ շարքին մէջ, Աղթնապարի եկեղեցիին, Ս. Կարապետի վանքի ու եկեղեցին, Էմիսանայ Ս. Գայիանէի եւ Ս. Հռիփսիմէի եկեղեցիները, երկու խաչքար, եւ Անիի աւերակներուն վեճ տողանցութիւնը ։ Ի վերջոյ, կուտին վրայ երեւցաւ հայ մա-րապետուհի մը կերպարանքը, եկեղեցական հանգէններով, քոյցը ձեռքը, յետո՛ր Սեբեմ-ճեանի կենդանագիրը . — եւ հասարակ թիւ-նը որոտնդոտս ծափահարութիւններով ող-ջուեց հայ հերոսին երեւումը, — ու վերջա-պէս հայ որբերու եւ փախտակալներու խումը մը, թշուառութեան պատկեր մը անազեցիկ ։ Յետոյ, սկսան արտասանութիւնները հայ-կական հին եւ նոր բանաստեղծութեանց փը-րաններէն թարգմանութիւններու ։ Պ. Ռասմ, Օտէոնէն, արտասանեց Կարեկացիի հրաշակե-րուէն մէկ քանի հատուածներ ու Արզովանի վերջ Հայաստանիէն էջ մը, Երեւանի բերդին նկարագրութիւնը ։ Պ. Տեսն, Գոնէտի Ֆրանս-սեպէն, արտասանեց Նահապետ Քուչակի Սիրոյ երգերէն տասնհինգ հատ ։ Օր. Տիվիթ, Գոնէտի Ֆրանսեպէլ, արտասանեց Վ. Սվանսանի Աս-տուածունիչ շղակը (հայկական աւանդու-թիւն), եւ Պէշիթթալիանի Հայ Գաղտիին ։ Պ. Գրիգոր Կիւպէլէի արտասանեց Պէշիթթալ-լիանի Կոչիլի թարգ, Շահապիղեանցի մէկ տալը եւ Դուբրանի իմ Յալը ։ Պ. Յիլիթ Կարսիէ ար-տասանեց «Տերվիլ» շիւսեղանոցը ։ Օր. Թոնիսէն եւ Օր. Տիվիթ արտասանեցին հայ-կական ժողովրդական բանաստեղծութիւններ :

առաջինը սիրոյ երգեր ու պալլասներ , երկրորդը՝ պանդուխտի երգեր :

Յետոյ սկսաւ երաժշտական բաժնին :

Օր . Բալաստարա , բոլոնացի երգչուհի մը որ հայերէն երգել սորով էր , երգէր Կուսկեր , եւ պ. Ամբրեանի 'հետ' Ձիւ վզինը ու ձանկիւնիւնը : Պ. Ամբրեան երգէր Պաղ աղբիւրի մօտինը եւ Արի' ին' սոխիւնը : Պ. Դաւիթեան , հիւանդ ըլլալով չկրցաւ երգել Ձայն ռու ո՛վ ծոյլալը :

Հասարակութիւնը ջերմ ծափերով ընդունացաւ հայկական արուեստի այդ բոլոր արտայայտութիւնները :

Պ. Մուրէի բանախօսութիւնը , այդ երեկոյթին մէջ արտասանուած բանաստեղծութիւններուն հետ , պիտի հրատարակուի ի մտայն հատորով մը եւ պիտի զրկուի բազմութիւ եւրոպացի հայաէջններու : Այդ հատորին տպագրութիւն ծախքերուն համար նուիրած են , պ. Իսթէնտէր 100 Քր . , պ. Տիգրան-խան Փէլէկիան 50 Քր . , պ. Փէլէլիովանան 20 Քր . , պ. Ա. Էդեանան 20 Քր . , Տիկին Ն . Բախամանկան 20 Քր . , Տիկին Կրուսովա 40 Քր . , պ. Ա. Թովղբ 20 Քր . , պ. Ռ. Մարգարեան 20 Քր . , պ. Է. Հոպար Շահին 10 Քր . , խմբագրութիւն «Անահիտ» 10 Քր . , Դուռմար 310 Քր . :

Ե՛կէ գիրքը ծախուելով այդ 310 Քրանքը վերստացուի , հրատարակչինքն որոշած են այդ գումարն եւս նուիրել Գիպրոսի որդանուցին :

Երեկոյթին ընդհանուր հասոյթն եղած է , մինչև սույ վայրկեանին գանձուած գումարները միայն հաշուելով 4327 Քր. 80 ս . : Այս գումարը դոսպած է տոմսակներու եւ յայտաւ գրի վաճառուէն ու նուիրատուութիւններէ : Երեկոյթին կազմակերպութեան համար ծախուած է 727,63, ուրիշ զուտ շահ մնացած է 600 Քր. 15 ս . : Կր մնան զիտ գանձելի գումարներ տոմսակ ընդունող անձերու մօտ , որոնք անշուշտ պիտի վճարեն , — 150 Քրանքի չափ , այնպէս որ զուտ շահը կարելի է համարիլ 750 Քրանք : Եր խնդրէք որ դու չվճարողները հանին իրենց տոմսակներուն գինը շուտով հասցնել պ. Փէլէլիովանային :

Պ . Վիքթոր Պերար որ յանձն առած էր այս երեկոյթի կազմակերպիչ յանձնախումբին գանձապահն ըլլալ , հետեւեալ անձերէն ընդունած է տոմսակներու գինը . պ. Մ. Ճ. 10 Քր . , տիկին Նորպէր 20 Քր . , պ. Ա. Տամատ 10 Քր . , Ի. Պ. Գ. Լուսինեան 20 Քր . , պ. Յ. Իսթէնտէր 20 Քր . , Տիկին Ա. Մրբըրլը 10 Քր . , պ. Ա. Արքանեան 10 Քր . , պ. Տր. Կորէնիկ 10 Քր . , պ. Զ. Զաքարեան 20 Քր . , պ. Ս. Յովսէփեան 5 Քր .

Յ. Սվանեան 10 Քր . , Տիկին Նուպար փաշա 20 Քր . , Տիկին Ն. Բախամանկան 20 Քր . :

Պ . Տիգրան խան Փէլէկիանի յանձնած են՝ Վաճառարէն քահանայ Քիպարեան 10 Քր . , պ. Մ. Սվանեան 10 Քր . , Ա. Ճէլմանիճեան 10 Քր . , պ. Մ. Դուրգեան 10 Քր . , *** 5 Քր . :

Հետեւեալ անձերն իրենց տոմսակներուն գինը յանձնած են պ. Զօպանեանին՝ տիկին Ա. Կրուսովա՝ 15 Քր . , պ. Կրուսովա՝ 50 , պ. Էդեանան՝ 40 , պ. Ռ. Մարկոսեան՝ պ. Քարպեանի միջոցաւ՝ 20 , պ. Ամբրեան՝ 40 , պ. Պ. Գ. 20 , պ. Մ. Յ.՝ 15 , Ա. Կէլբէք՝ 15 , Ռ . Բէրբերեան՝ 5 , Յ. Միքայէլեան՝ 10 , Տիկին Ն. Բարամանեան՝ 20 , Տր. *** 5 . Քերեաթեանեան՝ պ. Պարամանի ձեռքով՝ 5 , Մ. Մուրատեան 5 , պ. Տիգրան խան Փէլէկիան՝ 20 Քր . , եւ 30 Քրանք՝ նուէր օրը սխնամ գործին :

Տոմսակ ստացող միւս անձերը իրենց տոմսակներու գինը յանձնած են պ. Գ. Փէլէլիովանային :

Պ պ. Էրնեստ Լափիս եւ ժան Փոքրաբի իրենց ընդունած հրաւիրագրերուն փոխարէն յանձնած են պ. Զօպանեանին 20պանս Քրանք , յօտուս հայ որբերուն և նմանապէս Տիկին Կարո . հայտաւ Քրանքի մը (պ. Քարպեանի ձեռքով) 10 Քրանք , պ. Վիքթոր Պերար նուիրած է նոյնպէս 20 Քրանք , եւ տիկին Սըկինուէպէր 50 Քրանք , զոր արդէն ծանուցինք Անահիտի նախորդ թուով :

Պ Կարպիլ Մուրէ իր բարեկամներուն զրկած էր հրակէրներ՝ այդ բարեկամներէն ամենք ո զած են նուէր մը ընել հայ որբերուն . պ. Բոյ Էրվիտ զրկած է 10 Քր . , պ. Փոյ Օլէնուրոֆ՝ 20 Քր . , պ. Պուսյէլ՝ 10 Քր . , պ. Ռոսոֆուրովն՝ 5 Քր . , պ. Ժորժ Մորոս՝ սերվիւ Անսիքթորէ տիքի (այժմ «Ռըվիւ Իւնիվէրսիթ») անօրէնք՝ 20 Քրանք :

Բարիկի հայ ուսանողներէն ոմանք՝ որ հրաւիրուած էին այդ երեկոյթին , ու պարկած են 18 Քրանքի գումար մը (պ. Եսրեանեանի ձեռքով հանգանակուած) :

Հաճոյքով խնայանք , «Փրօ Արմենիայոյն» , թէ Եւրոպայի Հայ Ուսանողաց Միութիւնն ալ սարքեր է Պերլինի մէջ , յունիս Յին , երեկոյթ մը՝ նպատակով ու ծրագրով համաման Փարիզի երեկոյթին , Տր. Լեփսիւս հայ ժողովրդին եւ Արեւելքի մէջ անոր կատարած դերին վրայ խօսելու , Տր. Բորպիտի՝ Հայոց աւորեան կեանքին վրայ , Տր. Հարնաք՝ հայ եկեղեցւոյ պատմութեանը եւ կազմակերպութեան վրայ . ջանի մը գերմանացի գերտասաններ հայկական բանաստեղծութեանց գերմաներէն թարգմանութիւններ արտասաներ են եւ հայ ուսանողները հայկական ժողովրդական երգեր երգեր են :